

Oče večni na oltar (GLORIA 542; SG 410)

Pesem, ki jo pojemo pri darovanju in za Svet, je zložil duhovnik in skladatelj Franc Kimovec (1878-1964). Besedilo pa je napisal duhovnik Gregor Mali.

Brez dvoma štejemo to skladbo tako po besedilu kakor po melodiji med najlepše ljudske darovanjske pesmi.

V prvi kitici občestvo opeva liturgično dogajanje. Prineseli smo na oltar kruh in vino. Le-ta sta hkrati tudi izraz našega življenja, dela in trpljenja. Pri darovanju duhovnik tiho moli nad darovi, da so sad zemlje oziroma trte in dela človeških rok. V darovih, ki jih prinašamo na oltar, se torej združujeta naklonjenost Boga - Stvarnika do vseh ljudi in človekovo prizadevanje. Kruh namreč ne raste na polju. Šele zaradi napora kmeta, mlinarja in peka lahko postane iz žita hrana. Zato je kruh tudi znamenje kulture in izraz življenja. Prinašamo torej pred Boga Njegove darove, ki smo jih z našimi rokami preoblikovali. Sedaj prosimo Njega, ki je vir vsega dobrega, da bi jih milostno sprejel.

Druga kitica se je prvotno začela z besedami „Kruh spremenil mašnik bo.“ V molitveniku in pesmarici GLORIA, ki jo uporabljamo v krški škofiji, smo ta začetek spremenili. Glasi se sedaj: „Kruh spremenil nam se bo.“ V ozadju je vprašanje, kdo je pravzaprav posvečevalec evharističnih darov. Na višku evharistične molitve mašnik prosi Boga Očeta, naj pošlje svojega Duha nad te darove, „da nam postanejo telo in kri našega Gospoda Jezusa Kristusa.“ Posvečevalec je torej navsezadnje Sveti Duh. To naj bi prišlo na tem mestu do izraza. Da sprememba besedila ne bi bila prevelika, je prof. Jože Ropitz, škofijski kantor, predlagal to novo obliko besedila. *Passivum divinum* (nam se bo) nakazuje, da je to, kar se dogaja na oltarju, velika skrivnost, ki nas vodi do Boga. Po delovanju Božjega duha, tako verujemo in to opeva pesem, se kruh spremeni v Kristusovo telo in vino v Kristusovo kri. S tem druga kitica povzema nauk Cerkve o sveti evharistiji. Kristusova kri, pravi, da naznanja novo dobo - novo zavezo - milosti in upanja in življenja večnega. S tem navezuje na besede mašnika pri povzdigovanju, ki so Jezusove besede pri zadnji večerji. Hkrati pa tudi na Janezov evangelij. Tam pravi Jezus: „Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj“ (Jn 6,51).

Tretja kitica je parafraza (prosti prevod) liturgičnega besedila speva Svet. Začne se s slavospevom trikrat svetega Boga. Pesem ga imenuje vladarja nebes. V naslednjem stavku pravi, da prihaja na oltar in s tem namiguje na drugi del tega speva, tako imenovani *Benedictus* – „blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem.“ Ta prihod razlaga skladatelj v evharistični luči – nebeški vladar je tudi tisti, ki prihaja na oltar. Žal mu ni uspelo poudariti, kar liturgični spev zelo lepo združuje – hvalnico Boga vsega stvarstva v prvem delu in vzklik Kristus, ki prihaja v Božjem imenu. V tej kitici imamo vtis, da gre za enega in istega, kar pa ni tako. Moli rajsko te višava spet navezuje na prvi del speva Svet in opeva slavospev angelov, ki se mu pridružuje ves svet.

Po liturgični obnovi je treba načelno vprašati, ali so parafraze speva Svet res še primeren način petja tega dela, saj je Svet del evharistične molitve. Ta kitica pesmi torej žal zaostaja za izpovedjo liturgičnega speva, predvsem pa za kakovostnimi kiticami za darovanje.